

Landskap: Skåne
 Härad: Bjäre
 Socken: Hjärnarp
 Uppteckningsår: 1941

Upptecknat av: Anna Elina Örtengren
 Adress: Limontorp, Hjärnarp
 Berättat av:
 Född år i

Brännvin.	s. 1-2.	
Lergille och hövåfsegille.	s. 2.	(H. G. 7)
Linsodling och -beredning.	s. 3.	
Bäckhästen.	s. 3.	(H. G. 21)
Skättugille.	s. 3.	(H. G. 7)
Barkbröd.	s. 3.	
Vätterna.	s. 3-4.	
Arbets o. löner.	s. 3-4.	
Nygrädda pengar.	s. 5-6.	

Stens
Örens luf.
Björnsborgs öst 1741

M. 7949:1.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSMUSEUM

redaktioner.

" Jag får uppfylla Oden örskan och
skära ned liden, som jag spår minns och
har vid beviljas jag är spiltatet är min
jag har inte varit med om något vild-
re mästardigt jag är född i ett fald
som och hade alla sydkon. Men man
var född år 1847. Den som ut och skara,
" var som var 18 år och fick spår följa-
na vid beviljat. Men som blev man, hade
som guld på många stora vardagarna.
" Den fick som varna mycket barnen.
" De var stora stupa inte så. De som liden
beviljat alla liden barnen. De var han
inte något kaffe, utan jag så så som
" skarpa fick varna stupa barnen på.

M. 7949:2.

myggarna i stället för haffa. Men när
och så med om många gille. Men när
god hus i byn skulle byggas så skulle
alla jagas och drängas hyrja till
drängarna skulle alla bli, och jagarna
skulle smita del på drängarna. Senas
verldig var handerna Men jagarna vara för-
diga, skulle de vara med om spel och
dåns på spannsättet. Men hval skulle
brändas, Men det skulle och seckan brädför-
de. De blev det sekta spel och därav
arbetet var stult. De den hval sådes alla
handlarna hvaldet var mycket deras med
hval på den hval. Men den hade följt hval
sen skulle den hvalas upp med vatten och så-
där i sekta till fäst blev mycket. Dectan
skulle den seppas därigen skulle den breds

ut hund på en åker. Så "FOKKAMNESARKIV" ligger
 till den blev gravlag allt bygd. Så skulle
 den bys i en hästhus. Den skulle dräng-
 ar och pigor bygd. Det skulle alltid
 göras på marken. Så var de alltid vädda
 för hästskänken by hästhusen lag mes-
 sändels vid en häst. Den blev det skalle-
 gulle, men det var bara pigorna, som varo
 med om det. Så var lina förändrig till att
 hästhusen var om vintern skulle pigorna spin-
 na det men framgå örens skulle det näras
 till skaden. Så var jag berättat om min-
 mors främlingar. Det var tillbaka till 1700-
 talet. Så var vidhögskolan och folk-
 skolan mycket stor. Så är de mycket
 starkt. De skulle mycket om färderna.
 Skolningarna skulle aldrig så ut ma-

M. 7049: 4.

got namn waken. Utan då° skulle de
saga: "Så du här görätha så° arda dig för"
hitt. Det berättas i ett hem att "äktarna"
skulle hålla bröllop. Så komma de sju
i skugan och frågade om de fingo bli-
na en schal. Det fingo de med loffe
som att de skulle komma tillbaka med
den jag fick tidigt arbeta och hjälpa
dell i hemmet med att handa, spinnna
och sticka stumpar. En brölloren
skulle mina systers och jag stå° hos
mor och låsa "aftonören" innan vi
fingo lägga oss. Så var det inte så°
mycket "stoppning" som nu. En sommardag
fick min far gå som den unge mörgen
och "brall" till en gård och gräpa skan
kunde inte spara mer än en levard

om där vi så del var inte mycket all
föda om det var förmig på. Vi ha en fjick
på i skogen och påskan var. Så den
(till) den hade en seppas kungens
6 arbetning. När kungens var slut
gick vi och påskan påskas för födan
och 35te om dagen jag hade så
hade inte påskas för den gamla goda
kungen utan i stället för den gamla
varia kungen. Jag var med kungen som
den vilde kungen skogen i min ung-
dom hade skogen till kungens
men nu kungen den kungen vilde
faktisk. Den skogen påskas den gamla
var påskas var kungen under (kungen)
kungen mellan kungen och kungen.
Så är påskas mycket efter kungen.

N. 7949:6

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De påstod att pengarna skulle ligga
under en sten, till den jag minns
välskild hvi som arbetade på att
seva en stadssten. Det var Olofus
Helsing och Nils Holmgren. Vad en
hall som kallas för förtärligt bod.
de de all de skulle komma peng-
arna men där fanns många stenskar
"amma upprust till minne efter
dem. De äro nu stöda. Nu orkar
jag inte skriva mer för den-
na gång.

Anna Selma Ahl

Simonborg

Hälsnings